

Příloha k protokolu o SZ č.

Student/-ka: **Jakub Masák**

Vysoká škola: .

Pedagogická fakulta Jihočeské univerzity

Ústav:

Katedra českého jazyka a literatury

Aprobace:

český jazyk a literatura – anglický jazyk

Vedoucí b. p. */

Mgr. Veronika Faktorová, Ph.D.

Datum odevzdání posudku:

15. 8. 2013

Recenzent b. p. * /

Mgr. David Skalický, Ph.D.

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Narativní strategie v drobné próze Ignáta Herrmanna

.....
(téma)

Práce Jakuba Masáka se zabývá drobnou prózou Ignáta Herrmanna obsaženou především v souborech *Pražské figurky* a *Drobní lidé* z 80. let 19. století. Volbu nepříliš známého, jen okrajově zkoumaného materiálu doplňuje i netradiční přístup – texty jsou analyzovány z naratologického hlediska. J. Masák však nezůstává pouze u postižení Hermannových charakteristických vyprávěcích postupů a strategií. Svou analýzu – v intencích knihy L. Doležela *Narativní způsoby v české literatuře* a také studií D. Turečka a B. Fořta – začleňuje do širšího kontextu a pokouší se doložit, nakolik Hermannovy narativní způsoby potvrzují autorovu příslušnost k realistickému proudu české literatury 19. století, k němuž je Hermann v literárněvědných syntézách a jim podobných prací tradičně řazen (krátký souhrn těchto názorů poskytuje J. Masák na s. 23–25).

Práce J. Masáka je vhodně rozčleněna na teoretickou část vymezující základní naratologické pojmy, s nimiž autor pracuje, a na část analytickou sledující vyprávěcí postupy ve vybraných Hermannových textech. Úvodní výklad teoretických konceptů je přehledný, založený na adekvátním výběru základní naratologické literatury zahrnujícím jak studie, které jsou k dispozici v českém překladu, tak i cizojazyčné tituly. Jednotlivé pojmy (nativ, vypravěč, fokalizace, fiktivní čtenář aj.) přitom nejsou vybírány samoučelně, ale mají sloužit následné analýze Hermannových textů. J. Masák se v ní věnuje zejména povaze fikčního světa, zkoumá textové strategie (efekt reálného, vztah ke čtenáři, iluze autenticity) a na závěr připojuje komparaci Hermannových textů s povídkami Jana

Nerudy, který z hlediska literární vědy reprezentuje nejvýznamnějšího, modelového autora realistické prózy.

Ačkoliv si J. Masák klade velmi podnětné otázky, jeho analýze by prospěla větší interpretační důslednost i promyšlenější koncepce výkladu. Ke škodě věci je obsah jednotlivých kapitolách tvořen příliš mechanicky, podle řady zvolených textů, a tak se rozpadá koncentrace na určitý problém či jev, jenž by J. Masák soustavněji zvažoval. Práce postrádá též přesněji formulované závěry. J. Masák je v popisu realistických postupů I. Hermanna často vágní a cenná zjištění, k nimž jeho práce směřuje, příliš nerozvíjí. Jeho úvahy přitom naznačují samu problematičnost termínu „realistický autor“; z hlediska Masákovy naratologické analýzy je patrné, že tento pojem mohl být u každého autora naplňován jiným způsobem. J. Masák sice částečně dokládá, jak se na podobě vyprávěcích způsobů I. Hermanna podílelo autorovo úsilí o tvorbu populárně-zábavné, humoristické literatury, bohužel však již nerozšiřuje zajímavý názor A. Hamana, že Hermann obohacoval realistické postupy o další, zcela disparátní momenty – grotesknost, bizarnost, fantastičnost atd. (J. Masák přitom tento názor cituje na s. 24).

Práce J. Masáka je přes uvedené výtky kvalitní a splňuje všechna kritéria kladená na bakalářskou práci. Celkový dojem ale snižuje skutečnost, že v textu přes upozornění školitele přetrvala řada stylistických nedostatků (zvláště rušivě působí zejména autorova tendence k hovorovým obrátům typu „nemá cenu zde rozebírat [Nietzschovy myšlenky]“ – s. 9, „termín, se kterým přišel Umberto Eco“ – s. 14 aj.), pravopisných chyb (zejména v interpunkci) a překlepů (několikrát např. na s. 12).

Návrh na klasifikaci bakalářské práce: **velmi dobře**

.....
podpis vedoucí bakalářské práce

Českých Budějovicích

15. 8. 2013

V

dne

*) Nehodící se škrtněte